

РЕШЕНИЕ

№ 337

гр. София, 15.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 17.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **3576** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от управителя Г. Н. Б., подадена чрез пълномощник – адв.В. П. от САК, против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-4332-001513/05.03.2019г. по чл.171, т. 2а б.“а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на пътното превозно средство за срок от 6 месеца, издадена от Г. В. Б. – началник група към СДВР- отдел „Пътна полиция“. Иска се отмяната на заповедта, като се твърди, че същата е незаконосъобразна, мярката е приложена спрямо ненадлежен адресат, заповедта е издадена в противоречие с материалния закон и в несъответствие с целта на закона. Депозирано е допълнение към жалба № 433200-28577/03.04.2019г., като са развити съображения, че заповедта е издадена срещу надлежен адресат, но три дни след свалянето на регистрационните табели, което е довело до накърняване правото на защита на дружеството. Твърди се, че автомобилът е дерегистриран без правно основание, предвид факта, че не е имало надлежен административен акт, обосноваващ дерегистрацията на превозното средство. Сочи се още, че притежаваният от [фирма] лек автомобил бил управляван без знанието и съгласието на дружеството собственик. Иска се отмяна на заповедта. Претендират се направените по делото разноски.

Ответникът по делото – Началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно призован, не се явява, не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител за участие в

производството.

Настоящият съдебен състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено следното:

При извършена проверка от служители в ОПП при СДВР на 02.03.2019г., около 19.20 ч., по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], е спрял за проверка И. Г. И., ЕГН [ЕГН], който управлявал автомобил „Ауди Q 7“ с регистрационен номер СВ 7277ВТ, собственост на [фирма]. При извършената проверка се установило, че водачът управлява автомобила с отнето от 21.02.2019 г. по административен ред свидетелство за правоуправление на моторно превозно средство. За установеното административно нарушение на чл.150а, от ЗДвП му е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 001384/02.03.2019 г., въз основа на който е издадена и оспорената заповед № 19-4332-001513/05.03.2019 г. от Началник група, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл. 171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е приложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, на основание чл.171 т.2а б.А от ЗДвП.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя са ангажирани гласни доказателства. В показанията си Г. Н. Б., управител на [фирма] сочи, че в деня на извършената проверка на автомобила водачът му И. не е бил изрично упълномощен да управлява автомобил „Ауди Ку 7“ с регистрационен номер СВ 7277ВТ. Действително И. притежавал пълномощно, представено по делото, но то се отнасяло единствено до фирмената дейност на дружеството, а именно да го представлява пред различни държавни институции, но не и конкретно да управлява посочения автомобил.

По делото е представена административната преписка, както и справка - картон на водача И., от съдържанието на която се установява, че спрямо него е издадена ЗППАМ № 19-4332-001464/21.01.2019г. на ОПП-СДВР по чл.171 т.1 б.Б от ЗДвП с която е временно отнето свидетелството му за управление на МПС - до решаване на въпроса за отговорността му, но не повече от 6 месеца (л.46-48).

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на обжалване акт, от лице, което се явява негов адресат и следователно е легитимирано да го обжалва, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи/ чл. 165, ал.1, т.1 от ЗДвП/. В конкретният случай за доказване на компетентността на

органа, наложил процесната ПАМ, ответникът е представил Заповед № 513з-1618 от 26.02.2018 г., с която директорът на СДВР е делегирал правомощията си, делегирани му от министъра на вътрешните работи със Заповед № 81213-1524 от 09.12.2016 г. по налагане на ПАМ по чл. 171, т.1 от ЗДвП и на полицейски органи в отдел "ПП" –СДВР. Издателят на процесната заповед е заемал длъжността началник група в отдел "ПП" в СДВР. С оглед на горното съдът намира, че оспорваната заповед е издадена от компетентен орган, в рамките на неговите правомощия, в изискуемата форма и със съдържание, в което са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ, с оглед на което не страда от пороци, водещи до нищожност.

Съгласно чл.171 т.2а б."А" от ЗДвП, в приложимата към датата на издаване на заповедта редакция (изм. - ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 03.01.2018 г.), за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

Чл. 150а, ал.1 от ЗДвП постановява, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство.

От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че И. Г. И. е управлявал посоченото по-горе МПС на 02.03.2019г., след като СУМПС му е отнето по административен ред въз основа на ЗППАМ № 19-4332-001464/21.01.2019г. на ОПП-СДВР.

Законът за движение по пътищата забранява управление на МПС от водач, чийто свидетелство за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 (с нормата на чл. 150а от ЗДвП), респ. предвижда налагане на ПАМ "прекратяване на регистрацията на МПС за определен срок" на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл.69а от НПК.

При тази законова регламентация, необходимата материално правна предпоставка за налагане на мярката е установено по надлежния ред, управление на МПС от лице, чието СУМПС е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 от закона. Посоченото фактическо основание за прилагането на ПАМ съответства на правното основание за издаване на заповедта - чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП. Касае се за административна принуда, предвидена в специалния закон, с оглед спецификата на регулираните от него обществени отношения, която се прилага при изрично предвидени условия. След като те са налице, административният орган е имал

основание да приложи мярката

Мярката е наложена в съответствие с целта на закона, която е да се лишат от възможност определени лица да управляват МПС, в защита на значимия обществен интерес от охрана на безопасното движение по пътищата. В оспорената заповед е посочен срок, за който се налага ПАМ. Тъй като мярката е наложена за минималния предвиден в закона срок от 6 месеца, липсата на мотиви по отношение на срока не е пропуск на административния орган, който да води до незаконосъобразност на оспорената заповед.

Неоснователен се явява доводът на жалбоподателя за незнанието му за това, че към датата на извършване на нарушението, лицето управлявало МПС, е с отнето СУМПС. Разпоредбата на чл. 171 т.2а б.А, предл. последно от ЗДвП не обвързва налагането на тази мярка с определено поведение (напр. предоставяне за ползване на фактическо или правно основание) или субективно отношение (като знание за посочените обстоятелства, вина) на собственика на превозното средство. Необходима и достатъчна предпоставка, за да се пристъпи към прекратяване на регистрацията на моторното превозно средство в последната хипотеза на чл.171 т.2а б.А от ЗДвП е автомобилът да се управлява от лице, което не е негов собственик и е с отнето свидетелство за управление, които обективни предпоставки в конкретния случай са налице.

Несъстоятелно е и твърдението, че принудителната административна мярка е приложена преди постановяване на заповедта за това. Съгласно нормата на чл. 172, ал.4 от ЗДвП, в случаите по чл. 171, т. 2, букви "в", "к", "л", "м", "н" и т. 2а свидетелството за регистрация на моторното превозно средство се изземва със съставянето на акта за установяване на административното нарушение на лицето, управлявало моторното превозно средство, а в случаите на чл. 171, т. 2а се изземват и табелите с регистрационен номер. Така цитираната правна норма обосновава извод, че фактическото сваляне на регистрационните табели и изземване на свидетелството за регистрация на МПС се извършва със съставянето на АУАН, а не след постановяване на заповедта за налагане на ПАМ.

С оглед на гореизложеното, оспореният административен акт се явява постановен при спазване на процесуалните разпоредби и правилно приложение на материалния закон.

При този изход на делото, направените от страна на жалбоподателя разноски остават за негова сметка и искането за тяхното присъждане не следва да бъде удовлетворено.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, III отделение, 6б състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-4332-001513/05.03.2019г. по чл.171, т. 2а б.“а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца

Решението не подлежи на обжалване, на основание чл.172 ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ:

